

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 919: Tất Cả Các Pháp Mà Phật Nói, Không Gì Khác Ngoài Việc Khiến Con Người Dứt Bỏ Pháp Tướng Của Sự Đối Đãi Phân Biệt, Ngộ Được Pháp Tánh Bình Đẳng Nhất Như

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 078)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Tất cả các pháp mà Phật nói, không gì khác ngoài việc khiến con người dứt bỏ pháp tướng của sự đối đãi phân biệt, ngộ được pháp tánh bình đẳng nhất như.】

Phật pháp sở dĩ khó hiểu, là vì có những người nghe kinh nghe cả một đời mà vẫn chưa hề nghe hiểu. Thà rằng không nghe hiểu thì cũng thôi đi, đằng này họ lại tự cho rằng mình đã nghe hiểu, thì thật là phiền phức lớn! Không hiểu mà lại tự cho là hiểu, tại sao lại tự cho là hiểu? Tôi đọc lại Bài Kệ Khai Kinh một chút thì quý vị sẽ rõ, người thực sự hiểu được thì gọi là “*Nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa*” (Nguyện hiểu nghĩa chân thật của Như Lai); người không hiểu mà lại tự cho là hiểu thì sẽ thành ra “*Ngộ giải Như Lai chân thật nghĩa*” (Hiểu lầm nghĩa chân thật của Như Lai), đã hiểu lầm rồi, hoặc là “*Thác giải Như Lai chân thật nghĩa*” (Hiểu sai nghĩa chân thật của Như Lai). Một khi đã hiểu sai rồi, thì cái rắc rối đó mới thực sự to lớn!

Làm thế nào mới là thật sự hiểu? Những người mà “tứ tướng”, “tứ kiến”, cùng với vọng tưởng, phân biệt, chấp trước đã trở nên nhát mống thì rất dễ nghe hiểu. Còn nếu là người mà vọng tưởng, phân biệt, chấp trước còn rất sâu dày, thì dù có giảng thế nào họ cũng nghe không hiểu; không chỉ chúng ta giảng họ nghe không hiểu, mà cho dù chư Phật, Bồ Tát có đích thân đến giảng, họ cũng nghe không hiểu.

Qua đây chúng ta mới biết học Phật phải bắt đầu học từ đâu: Đối với tất cả các pháp, trước tiên cần phải xem nhẹ đi một chút; đó cũng chính là điều chúng ta thường nói: “Buông xuống”. Quý vị có thể buông xuống thêm được một phần, nói một cách thành thật, thì khi quý vị nghe kinh, xem kinh, quý vị sẽ ngộ

nhập thêm được một tầng. Đây là một đạo lý hiển nhiên. Công phu nhìn thấu và buông xuống của quý vị càng sâu, thì sự thấu hiểu của quý vị đối với kinh giáo của Phật lại càng thêm triệt để, như thế mới gọi là tương ưng. Nếu như danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần một thứ cũng không buông xuống được, thì dù cho có dụng công đối với kinh giáo đến mấy đi chăng nữa cũng vô ích, cũng chỉ là hiểu sai ý Phật, hiểu lầm ý Phật mà lại còn tự cho mình là đúng.

Trong kinh Lăng Nghiêm có nói: *“Thời kỳ mạt pháp, tà sư thuyết pháp nhiều như cát sông Hằng”*. Họ tà ở chỗ nào? Mọi người cần phải liễu giải cho rõ ràng, họ tà ở chỗ: Vọng tưởng, phân biệt, chấp trước và phiền não chưa đoạn trừ. Không những họ không hiểu được nghĩa chân thật của Phật, mà ngay cả lớp ý nghĩa ngoài da, trên bề mặt của câu chữ kinh văn, họ cũng không hiểu. Nếu quý vị thực sự điềm tĩnh đi quan sát, đi lắng nghe, quý vị sẽ nhận ra ngay, ý nghĩa trên bề mặt họ còn không hiểu, thì huống hồ là những nghĩa lý sâu xa! Tất cả kinh điển mà Đức Phật đã thuyết giảng trong suốt bốn mươi chín năm, chỉ có một tông chỉ duy nhất, một mục đích duy nhất, đó là giúp đỡ chúng sanh phá mê khai ngộ. Câu nói này chính là mang ý nghĩa như vậy.

“Không gì khác ngoài việc khiến chúng sanh dứt bỏ pháp tướng của sự đối đãi phân biệt”. Chữ “dứt bỏ” (mãn - 泯) ở đây ý nói là lìa khỏi, là tiêu diệt nó đi, là giúp đỡ chúng sanh xa rời mọi sự đối đãi phân biệt. Một khi đã xa rời được hết thảy vọng tưởng phân biệt, thì quý vị sẽ tỏ ngộ, quý vị sẽ kiến tánh, sẽ nhìn thấy được pháp tánh bình đẳng nhất như.

Cho nên đối với kinh Phật, quý vị cũng thường nghe câu: *“Một bộ kinh thông, thì tất cả các kinh đều thông”*. Điều này là thật, hoàn toàn không phải giả. Cái chữ “thông” đó, đạt đến mức độ nào mới được gọi là thông? Kiến tánh thì mới thông, chưa kiến tánh thì chưa thông. Không chỉ tất cả các pháp do Đức Phật Thích Ca Mâu Ni thuyết giảng trong bốn mươi chín năm đều là từ trong tự tánh lưu xuất ra, mà cho đến tất cả các pháp do chư Phật Như Lai trong mười phương ba đời thuyết giảng vì vô lượng chúng sanh trong pháp giới, cũng đều là từ trong chân như bản tánh lưu lộ ra. Do đó, bất kỳ một bộ kinh điển nào, bất kỳ một pháp môn nào, cũng đều là để giúp đỡ chúng sanh minh tâm kiến tánh. Kiến tánh thì sẽ thông đạt. Ngay nơi bộ kinh này mà kiến tánh, thì bất kỳ bộ kinh nào khác cũng đều thông đạt; đạo lý chính là nằm ở chỗ này.

Không những Phật pháp thông đạt, mà tôi xin thưa với quý vị, thế gian pháp cũng thông đạt. Vì sao vậy? Vì toàn bộ tất cả pháp thế gian cũng chưa

từng lìa khỏi tự tánh. Thế nên mới nói “*Tất cả các pháp đều là Phật pháp*”, điều này quý vị cần phải thấu rõ. Từ trong pháp thế gian mà muốn kiến tánh thì rất khó. Pháp thế gian không phải là không thể kiến tánh, có thể chứ, nhưng quá khó! Từ trong Phật pháp mà kiến tánh thì dễ dàng hơn. Một khi đã thông thì tất cả đều thông.

Chúng ta hiểu được đạo lý này, thì cũng sẽ hiểu được phương pháp tu học. Đó chính là cái mà ta gọi là “*Một môn thâm nhập*”, có như vậy thì mới có được thành tựu chân thật. Nếu muốn đi vào từ nhiều cửa thì sẽ đi vào không được. Lấy một ví dụ, giảng đường của chúng ta đây, bốn mặt của giảng đường này có rất nhiều cánh cửa. Quý vị đi vào từ một cửa, bất luận là từ cửa nào, thì cũng rất dễ dàng bước vào trong. Nhưng nếu quý vị đứng bên ngoài và nói rằng: “*Tôi muốn đi vào bằng hai cửa cùng một lúc*”. Quý vị hãy thử xem, quý vị có thể đi vào được không? Chắc chắn là không vào được.

Thế nhưng ở thế gian, số người khởi lên cái vọng tưởng như thế này vẫn còn rất nhiều, biết bao nhiêu người cứ muốn đi vào từ nhiều cánh cửa. Làm gì có cái đạo lý đó cơ chứ! Chỉ có một môn thâm nhập. Một cửa đã thông, thì cửa cửa đều thông. Sau khi quý vị đã bước được vào bên trong rồi, thì cánh cửa nào cũng đều thông suốt cả. Do đó, cần phải thấu hiểu nghĩa chân thật trong lời thuyết pháp của Đức Phật.